

Księga Daniela - numer sto trzydzieści trzy

Odślonięcie proroczego gobelinu: wgląd w czas opieczętowania 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Wszyscy prorocy są ze sobą zgodni i wszyscy świadczą bardziej szczegółowo o końcu świata niż o czasach, w których żyli. Ich świadectwo należy odnieść do proroczego okresu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, bo tam następuje spełnienie każdego widzenia. Izajasz w rozdziale szóstym, w widzeniu, został dopuszczony, by wejść do Miejsca Najświętszego, w okresie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, gdzie ujrzał chwałę Bożą. Wiemy, że było to po 11 września 2001 roku, gdyż usłyszał w wersecie trzecim, jak aniołowie stwierdzają, że ziemia była wówczas pełna Jego chwały.

Gdy Bóg miał posłać Izajasza z poselstwem do swego ludu, najpierw pozwolił prorokowi wejść w wizji do Miejsca Najświętszego w świątyni. Nagle brama i wewnętrzna zasłona świątyni jakby uniosły się lub zostały odsunięte, i pozwolono mu zajrzeć do środka, do Miejsca Najświętszego, dokąd nawet stopy proroka nie miały wstępu. Ujrzał wizję Jahwe siedzącego na tronie wysokim i wyniesionym, a blask Jego chwały wypełniał świątynię. Wokół tronu byli serafowie, niczym straż przy wielkim Królu, i odzwierciedlali chwałę, która ich otaczała. Gdy ich pieśni uwielbienia rozbrzmiewały głębokimi tonami adoracji, filary bramy drżały, jakby wstrząsane trzęsieniem ziemi. Ustami nieskażonymi grzechem ci aniołowie wylewali pochwały Boga. "Święty, święty, święty jest Pan Zastępów" — wołali — "cała ziemia pełna jest Jego chwały." [Zob. Izajasza 6:1-8.]

Serafowie otaczający tron są tak przepelnieni nabożną czcią, gdy oglądają chwałę Boga, że ani przez chwilę nie spoglądają na siebie z podziwem. Ich uwielbienie jest dla Pana Zastępów. Spoglądając w przyszłość, gdy cała ziemia będzie napełniona Jego chwałą, zwycięska pieśń od jednego do drugiego rozbrzmiewa echem w melodyjnym śpiewie: 'Święty, święty, święty jest Pan Zastępów.' W pełni im wystarcza, że mogą uwielbiać Boga; trwając w Jego obecności, pod Jego uśmiechem uznania, nie pragną niczego więcej. Nosząc Jego obraz, pełniąc Jego wolę, oddając Mu cześć, osiągają spełnienie swego najwyższego dążenia. Pracownicy Ewangelii, 21.

Podobnie jak Izajasz, prorok Ezechiel również został dopuszczony, aby wejść do Miejsca Najświętszego. Widzenie Ezechiela zaczyna się w pierwszym rozdziale, pierwszym wersecie.

I stało się w trzydziestym roku, w czwartym miesiącu, piątego dnia miesiąca, kiedy byłem wśród wygnańców nad rzeką Chebar, że otworzyły się niebiosy i ujrzałem widzenia Boże. Ezechiel 1:1.

Jego wizja rozciąga się na wiele rozdziałów, a w rozdziałach ósmym i dziewiątym stanowi kontynuację tej samej wizji, która wskazuje na opieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy. Wiemy to z jego dokładnego świadectwa.

I stało się w szóstym roku, w szóstym miesiącu, piątego dnia miesiąca, gdy siedziałem w moim domu, a starsi Judy siedzieli przede mną, że spoczęła tam na mnie ręka Pana Boga. I spojrziałem, a oto coś na kształt wyglądu ognia: od wyglądu jego bioder w dół — ogień; a od jego bioder w górę — jak wygląd jasności, jak barwa bursztynu. I wyciągnął coś w kształcie ręki i uchwycił mnie za kosmyk moich włosów; i duch uniósł mnie między ziemię a niebo i w widzeniach Bożych zaprowadził mnie do Jerozolimy, do wejścia bramy wewnętrznej, zwróconej ku północy, gdzie było miejsce posągu zazdrości, który wzbudza zazdrość. A oto chwała Boga Izraela była tam, zgodnie z widzeniem, które widziałem na równinie. Ezechiel 8:1-4.

Widzenie z rozdziałów ósmego i dziewiątego, które określają dwie klasy powstające podczas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, było „zgodne z widzeniem, które” Ezechiel widział „na równinie.” Widzenie, które widział na równinie, zostało wskazane w rozdziale trzecim.

I ręka Pana była tam nade mną; i rzekł do mnie: Wstań, wyjdź na równinę, a tam będę z tobą rozmawiał. Wtedy wstałem i wyszedłem na równinę; a oto chwała Pana stała tam, jak chwała, którą widziałem nad rzeką Kebar; i padłem na twarz. Ezechiel 3:22, 23.

Widzenie Ezechiela dotyczące „równiny” było jak „chwała, którą” Ezechiel „widział nad rzeką Kebar”, i było to widzenie z rozdziału pierwszego, wersetu pierwszego. Widzenie pieczętowania w rozdziale dziewiątym oraz widzenie „równiny” były po prostu kontynuacjami widzenia nad rzeką Kebar. Było to widzenie chwały Boga w Najświętszym Miejsu, podczas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, podobnie jak widzenie Izajasza. Widzenie Izajasza wskazywało na Boże dzieło powoływania posłańców podczas czasu pieczętowania, a w rozdziałach drugim i trzecim Ezechiel przedstawia to właśnie dzieło bardziej szczegółowo niż Izajasz, ponieważ ukazuje posłańca, który ma nieść poselstwo do adwentyzmu laodycejskiego, a aby zrozumieć poselstwo, które ma nieść do buntowniczego ludu, który jest pomijany, Ezechielowi nakazano zjeść książeczkę, która była w ręku anioła, gdy On zstąpił 11 września 2001 roku.

I rzekł do mnie: Synu człowieczy, zjedz to, co znajdziesz; zjedz ten zwój i idź, mów do domu Izraela. Otworzyłem więc usta, a On sprawił, że zjadłem ten zwój. I powiedział do mnie: Synu człowieczy, napełnij swój brzuch i wypełnij swoje wnętrze tym zwojem, który ci dają. Wtedy go zjadłem, a w moich ustach był słodki jak miód. I rzekł do mnie: Synu człowieczy, idź do domu Izraela i mów do nich moimi słowami. Bo nie jesteś posłany do ludu o obcej mowie i twardym języku, lecz do domu Izraela; nie do wielu narodów o obcej mowie i twardym języku, których słów nie zrozumiesz. Zaprawdę, gdybym cię do nich posłał, wysłuchaliby cię. Lecz dom Izraela nie zechce cię słuchać, bo i mnie słuchać nie chce; cały bowiem dom Izraela jest zuchwały i zatwardziały sercem. Oto uczyniłem twoje oblicze twardym przeciw ich obliczom, a twoje czoło twardym przeciw ich czołom. Jak diament, twardszy niż krzemień, uczyniłem twoje czoło; nie bój się ich ani nie lękaj się ich spojrzeń, choć są domem buntowniczym. Ezechiel 3:1-9.

Poganin w Biblii to cudzoziemiec, a cudzoziemiec mówi obcą mową. Ezechiel został posłany do domu współczesnego Izraela, który w czasie pieczętowania jest laodycejskim Kościołem Adwentystów Dnia Siódmego, który jest pomijany. Poselstwo w czasie pieczętowania stu

czterdziestu czterech tysięcy jest dla Kościoła Bożego, który jest najpierw sądzony, a następnie, przy rychło nadchodzącym prawie niedzielnym, drugi głos z osiemnastego rozdziału Apokalipsy wzywa Bożą trzodę spośród pogan, aby wyszła z Babilonu. Gdy Izajasz w rozdziale szóstym reprezentuje tych, którzy przyjmują powołanie bycia posłanymi do domu buntowniczego z laodycejskim poselstwem, zostaje uprzedzony, że są to ludzie, którzy, widząc, nie dostrzegają, a słysząc, nie rozumieją. Izajasz zapisuje właśnie tę cechę, którą Jezus zacytował z szóstego rozdziału Izajasza, gdy przypisał tę samą cechę czepiającym się Żydom, którzy byli pomijani w czasach Chrystusa.

W rozdziale dwunastym Ezechiel również posługuje się dokładnie tą samą terminologią, przez co rozdział dwunasty zostaje wyraźnie umieszczony w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

I doszło mnie także słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, mieszkasz wśród domu buntowniczego; mają oczy, aby widzieć, a nie widzą; mają uszy, aby słyszeć, a nie słyszą; gdyż są domem buntowniczym. Ezechiel 12:1, 2.

Dwunasty rozdział Księgi Ezechiela określa czas zapieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy i przy tym zajmuje się fałszywym poselstwem o późnym deszczu, które oferują pijacy z Efraima, rządzący ludem Jerozolimy, pijacy, którzy nie potrafią czytać zapieczętowanej księgi. Ich fałszywe poselstwo o późnym deszczu opiera się na odsuwaniu proroczych widzeń Słowa Bożego daleko w przyszłość.

W wersetach od trzeciego do piętnastego Ezechiel otrzymuje polecenie, aby zilustrować, jak lud Boży trafia do niewoli w Babilonie. Niewola w Babilonie przedstawia wkrótce nadchodzące prawo niedzielne, a następnie w wersetach od szesnastego do dwudziestego wskazuje on na głód, który towarzyszy zniszczeniu miast, które rozpoczyna się w godzinie wielkiego trzęsienia ziemi — czyli wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. Korzyści z życia na wsi w czasie owego kryzysu są tam przedstawione, a potem w wersetach od dwudziestego pierwszego do dwudziestego ósmego mamy fragment uznany za prawdę na dziś w historii millerytów. Ten fragment jest cytowany słowo w słowo w *The Great Controversy* w opisie historii millerytów w tej książce.

I doszło mnie słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, co to za przysłowie macie w ziemi Izraela: Przedłużają się dni, a każde widzenie się nie spełnia? Dlatego powiedz im: Tak mówi Pan Bóg: Sprawię, że to przysłowie ustanie i nie będą go już używać w Izraelu; lecz powiedz im: Dni są bliskie i spełnienie każdego widzenia. Bo w domu Izraela nie będzie już próżnych widzeń ani pochlebnych wróżb. Ja bowiem jestem Pan: przemówię, a słowo, które wypowiem, spełni się; nie będzie już odwlekane; bo za waszych dni, domu buntowniczego, wypowiem słowo i je wykonam — mówi Pan Bóg. I znów przyszło do mnie słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, oto dom Izraela mówi: Widzenie, które on widzi, jest na wiele dni naprzód, a prorokuje o czasach dalekich. Dlatego powiedz im: Tak mówi Pan Bóg: Żadne z moich słów nie będzie już odwlekane, lecz słowo, które wypowiedziałem, zostanie wykonane — mówi Pan Bóg. Ezechiel 12:21-28.

Fałszywe poselstwo późnego deszczu, przedstawiane w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, twierdzi: "dni się przedłużają, a każde widzenie zawodzi." W końcu, czyż owi posłańcy reprezentowani przez Mojżesza, Eliasza, Ezechiela, Izajasza i Jana nie zawiedli w swojej zapowiedzi dotyczącej 18 lipca 2020 roku? Poselstwo laodycejskiego adwentysty w tym czasie brzmi: "widzenie, które on ogląda, dotyczy dalekich dni, a prorokuje on o czasach odległych." W tym czasie nie tylko każde widzenie się spełni, lecz posłaniec ma powiedzieć zagubionemu domowi współczesnego Izraela: "Tak mówi Pan Bóg: Sprawię, że fałszywe 'przysłowie' laodycejskiego adwentyzmu przestanie istnieć." Powiedz im: "Dni są bliskie i spełnienie każdego widzenia." "Żadne z moich słów nie będzie już odwlekane, lecz słowo, które wypowiedziałem, spełni się — mówi Pan Bóg."

Poselstwo do Laodycei wymaga, aby poselstwo wskazało, że nadeszły dni, kiedy każde widzenie ma się wypełnić, a dni te są dniami pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy. Kluczowa kwestia, której nie należy przeoczyć w tym fragmencie, polega na tym, że Bóg wprost oświadcza, iż w „dniach”, które oznaczają okres pieczętowania, położy kres „próżnemu widzeniu” laodycejskiego adwentyzmu, ich „pochlebnej wróżbie” oraz ich fałszywemu „przysłowiu”. Bóg położy kres ich fałszywemu poselstwu o późnym deszczu przed rychło nadchodzącą ustawą niedzielną, gdyż sprawia, że ustaje ono w dniach, o których mówi. Czyni to, potwierdzając prawdziwe poselstwo o późnym deszczu, gdy wywyższa tych, którzy są wybrani, aby być sztandarem w obliczu rychło nadchodzącej ustawy niedzielnej. Ci wybrani zostają zapieczętowani przed „trzęsieniem ziemi”.

Innym sposobem, w jaki sprawia, że próżne przysłowie o fałszywym poselstwie późnego deszczu ustaje, jest nadejście niespodziewanych i narastających sądów Bożych, które przychodzą jako przytłaczające zaskoczenie dla dzieci ciemności, lecz stanowią część samego poselstwa, które dzieci światłości od dawna zapowiadały. Historia, w którą teraz wkraczamy, wkrótce stanie wobec sądów Bożych. Te sądy są wielokrotnie przedstawiane w Słowie Bożym, a okres pieczętowania, który rozpoczął się 11 września 2001 roku, jest czasem, do którego musi dojść każde widzenie, włącznie z widzeniami sądów Bożych, gdyż Jego Słowo nigdy nie zawodzi.

W poprzednich artykułach wykazaliśmy, że pierwsze trzy rozdziały Księgi Daniela przedstawiają trzy poselstwa anielskie z czternastego rozdziału Objawienia. Rozdział drugi jest drugim poselstwem anielskim, a zatem stanowi ilustrację drugiej próby w czasie pieczętowania. Pierwszą próbą był rozdział pierwszy i była to próba żywieniowa: czy człowiek wybierze pokarm niebiański, czy pokarm Babilonu. Rozdział drugi był przedstawiony przez ukrytą prawdę zawartą w śnie Nabuchodonozora o wizerunku bestii, które są królestwami.

Daniel 2 przedstawia próbę związaną z obrazem bestii podczas opieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy i zawiera ukryte zrozumienie, gdyż Nebukadnezar nie był w stanie przypomnieć sobie snu. Przedstawia ukrytą prawdę, która zostaje odpieczętowana w historii stu czterdziestu czterech tysięcy, oraz ukrytą prawdę dotyczącą królestw prorocत्व biblijnych przedstawionych w tym obrazie. Stanowiło to próbę na śmierć i życie dla Daniela i trzech młodzieńców, a także dla chaldejskich mędrców, którzy spożywali babiloński pokarm.

Ellen White ukazano, że obraz bestii zostanie utworzony „zanim zakończy się czas łaski, gdyż jest to wielka próba dla ludu Bożego, przez którą rozstrzygnie się ich wieczny los”. Ukryty sen Nabuchodonozora przedstawia tę próbę. Ukryta prawda o obrazie, która została objawiona w tych dniach, gdy skutek każdego widzenia nie jest już odwlekany, jest taka, że Jezus, jako Alfa i Omega, wskazał w pierwszym i ostatnim odniesieniu do królestw w prorocत्वach biblijnych, że ósma bestia jest spośród siedmiu.

Ósma bestia z siedemnastego rozdziału Apokalipsy, ta która jest z siedmiu, to władza papieżstwa, którą przywrócono na ziemski tron, a głębsza ukryta tajemnica, która została objawiona, polega na tym, że gdy Stany Zjednoczone tworzą w tym kraju obraz bestii, będą także reprezentować zjawisko ósmego, będącego z siedmiu. Szósty prezydent od czasu końca w 1989 roku, bogaty prezydent, który poruszył całe królestwo smoka, otrzymał śmiertelną polityczną ranę z rąk progresywnych, „woke”, liberalnych globalistów w 2020 roku, gdy republikański róg został zamordowany na ulicach przez ateistyczną bestię z jedenastego rozdziału Apokalipsy.

W tym samym czasie ruch trzeciego anioła odniósł 18 lipca 2020 roku śmiertelną ranę z rąk ateistycznej bestii z jedenastego rozdziału Objawienia. Ruch ten tworzyli laodycejscy Adwentyści Dnia Siódmego, a w 2023 roku został wzbudzony jako filadelfijski ruch trzeciego anioła. Oba rogi zostały zabite w 2020 roku, a oba rogi powstaną po upływie trzech i pół dnia w sensie symbolicznym. Utworzenie politycznego obrazu bestii polega na połączeniu Kościoła i państwa w Stanach Zjednoczonych, a bestia, której obraz sporządzają w dniach ostatecznych, to ósma bestia, która jest z siedmiu. Gdy w Stanach Zjednoczonych zostanie utworzony obraz bestii, będzie posiadał właśnie ten proroczy atrybut ósmej bestii Rzymu.

Kiedy próba obrazu bestii dokona się na prawdziwym protestanckim rogu, ci, którzy rozpoznają prorocze prawdy związane z utworzeniem obrazu bestii w obu rogach ziemskiej bestii, zostaną zapieczętowani na wieczność obrazem Chrystusa. Te nierozsądne panny, które przyjęły cześć i pochlebne widzenie, utworzą obraz bestii na wieczność.

To właśnie ujrzał prorok Ezechiel, gdy przed jego zdumionym wzrokiem ukazały się symbole odslaniające Moc panującą nad sprawami ziemskich władców. Koła przecinające się nawzajem były poruszane przez cztery istoty żywe. Wysoko ponad tym wszystkim 'był jakby kształt tronu, z wyglądu jak szafir; a na podobieństwie tronu zasiadało podobieństwo jakby postaci ludzkiej.' Ezechiel 1:26, RSV.

Koła, tak skomplikowane, że na pierwszy rzut oka wydawały się w nieładzie, poruszały się w doskonałej harmonii. Istoty niebiańskie wprawiały te koła w ruch. Skomplikowany spłot ludzkich wydarzeń jest pod Bożą kontrolą. Pośród sporów i zgiełku narodów Ten, który zasiada nad cherubami, wciąż kieruje sprawami tej ziemi. Każdemu narodowi i każdemu człowiekowi Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dziś ludzie i narody z własnego wyboru decydują o swoim losie, a Bóg panuje nad wszystkim dla spełnienia Jego zamiarów.

Proroctwa, które wielki JA JESTEM dał w swoim Słowie, mówią nam, gdzie jesteśmy w pochodzie wieków. Wszystko, co proroctwo zapowiedziało aż do chwili obecnej, zostało

nakreślone na kartach historii, a wszystko, co jeszcze ma nadzieję, wypełni się w swoim porządku.

Znaki czasu świadczą, że stoimy na progu wielkich i doniosłych wydarzeń. Wszystko na naszym świecie jest w poruszeniu. Zbawiciel zapowiedział wydarzenia, które poprzedzą Jego przyjście: „Będziecie słyszeć o wojnach i wieściach o wojnach... Naród powstanie przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu; a miejscami nastaną głody, zarazy i trzęsienia ziemi.” Mateusza 24:6, 7. Władcy i mężowie stanu zdają sobie sprawę, że coś wielkiego i rozstrzygającego wkrótce ma nastąpić — że świat stoi na krawędzi ogromnego kryzysu.

Biblia, i tylko Biblia, daje właściwy obraz wydarzeń, które już rzucają przed sobą cienie, a odgłos ich zbliżania się sprawia, że ziemia drży, a ludzkie serca omdlewają ze strachu. "Oto Pan spustoszy ziemię i obróci ją w pustkowie, wywróci jej oblicze i rozproszy jej mieszkańców." "Bo przestąpili prawa, pogwałcili ustawy, złamali wieczyste przymierze. Dlatego przekleństwo pożera ziemię, a jej mieszkańcy cierpią z powodu swojej winy." Izajasza 24:1, 5, 6, RSV.

„Biada! Bo wielki to dzień, nie ma mu równego; to czas ucisku dla Jakuba; lecz on zostanie z niego wybawiony.” Jeremiasz 30:7.

„Ponieważ uczyniłeś Pana, który jest moją ucieczką, Najwyższego, swoim mieszkaniem; nie spotka cię żadne zło ani żadna plaga nie zbliży się do twojego mieszkania.” Psalm 91:9, 10.

Bóg nie zawiedzie swojego Kościoła w godzinie jego największego niebezpieczeństwa. On obiecał wybawienie. Zasady Jego królestwa będą szanowane przez wszystkich pod słońcem. Szkice historyczne 277–279.

„Skomplikowana gra ludzkich wydarzeń” to to, co zostało przedstawione przez przecinające się nawzajem koła w widzeniu Ezechiela dotyczącym Miejsca Najświętszego, podczas czasu pieczętowania. Te wydarzenia są pod Bożą kontrolą, gdyż są wypełnieniem wszystkich widzeń Słowa Bożego, które znajdują swoje ostateczne i doskonałe spełnienie w czasie pieczętowania. Istnieje „dźwięk”, który wskazuje na „niesłyszany kryzys”, którego „świat stoi na progu” doświadczenia. Ten „dźwięk” sprawia, że „ziemia drży, a ludzkie serca mdleją ze strachu”. Zarówno trzęsienie ziemi, jak i to, że ludzkie serca mdleją ze strachu, są symbolami dźwięku siódmej i ostatniej Trąby, która jest trzecim biada.

Rozgniewanie narodów przez islam trzeciego biada jest jak kobieta w bólach porodowych, a więc oznacza narastający, eskalujący kryzys. Ten narastający kryzys rozpoczął się 11 września 2001 roku; a 7 października 2023 roku uderzył kolejny skrajnie silny ból porodowy i, ponieważ Słowo Boże nigdy nie zawodzi, następny ból porodowy nadejdzie już wkrótce i będzie jeszcze bardziej niszczycielski. Czy wciąż mieszkasz w mieście?

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

„Prorokowi koło w kole, wygląd istot żywych z nimi związanych — wszystko wydawało się zawile i niewytłumaczalne. Lecz pośród kół dostrzega się rękę Nieskończonej Mądrości, a doskonały porządek jest wynikiem jej działania. Każde koło, kierowane ręką Boga, działa w

doskonałej harmonii z każdym innym kołem. Pokazano mi, że ludzkie narzędzia mają skłonność dążyć do zbyt wielkiej władzy i próbować samodzielnie kierować dziełem. Zbyt często w swoich metodach i planach pomijają Pana Boga, Potężnego Sprawcę, i nie powierzają Mu wszystkiego, co dotyczy postępu dzieła. Nikt nie powinien ani przez chwilę mniemać, że potrafi kierować rzeczami, które należą do wielkiego JAM JEST. Bóg w swojej opatrności przygotowuje drogę, aby dzieło mogło być wykonane przez ludzkich wykonawców. Niech więc każdy człowiek stanie na swoim posterunku obowiązku, wypełni swoją rolę na ten czas i wie, że Bóg jest jego nauczycielem.” Świadectwa, tom 9, 259.